

РЕШЕНИЕ

№ 1543

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разглежда докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20231110203755 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Съдът е сезиран с жалба по чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР от Н. И. И. (чрез процесуален представител) срещу задържането му съгласно конкретно посочена заповед, издадена от полицаи при ОЗ РУ – СДВР, като в жалбата и в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя се излагат конкретни аргументи за процесуална и материална незаконосъобразност на съответната заповед, като се претендира отмяна на самата заповед и присъждане на разноски. Издаденият заповедта по обжалваното задържане орган не взема отношение по жалбата (включително чрез процесуален представител). Приобщените към доказателствената съвкупност материали еднозначно сочат, че данните, с които органите на МВР са разполагали при издаването на процесната заповед за задържане, са били относно наличие в управлявания от жалбоподателя таксиметров автомобил на вещества, които вероятно са наркотични и за които пътничката в съответния таксиметров автомобил устно е заявила пред тях, че са нейни, като не са били получени дори и по-късно данни за това, че И. е упражнявал фактическата власт върху въпросните обекти, поради което основанието, посочено в заповедта за задържане, а именно по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, не е (и не било) налице (нито е било налице друго установено в релевантната нормативна уредба основание за задържане на Н. И.), т. е. задържането се явява незаконно по смисъла на чл. 72, ал. 4, изр. 1 от ЗМВР, доколкото същото е в нарушение на материалния закон, респективно по аналогия (чл. 46, ал. 2 от ЗНА) на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 1 от АПК претенцията за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя се явява основателна, имайки предвид и приложения договор за правна защита и съдействие (служещ и за разписка), като при формулиране на диспозитива досежно разноските следва

да се държи сметка за това кои структурни звена на МВР съобразно ЗМВР имат качеството на юридическо лице. Безпредметно е да се обсъжда друго в настоящото изложение. Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4, изр. 1 и изр. 2 от ЗМВР, както и по аналогия на чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ задържането на жалбоподателя Н. И. И., за което е издадена заповед за задържане на лице с рег. № 227зз-245/23.02.2023 г. по описа на 03 РУ – СДВР (от полицаи при същото РУ А.).

Осъжда СДВР да заплати на горепосочения жалбоподател сумата от 500 лева - разноси по делото, а именно възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____